

במחברת, עלילה בה רגע ופולטה בהת-רגשות: "מה קרה פה? חסרים פה הרבה דפים! מה זה פה? לא הכל פה בכתב היד שלי!"

מילואים עם

"אולדסמוביל"

ב כספים שרתו שני נהגים: רוני מנע ונהגו האישי של הסרן דורון. רוני היה בין אלה שגרמו בעקיפין לכתובת הקובלנה.

מספר אבי סוקולסקי: "שלושה שבועות מהיום שחתמתי קבע התחילו להתרחש דברים שלא נתנו לי אפשרות לעבוד. אחד מהם היה רוני מנע. הוא היה הנהג של הג'יפ הפנימי. עד שהוא הגיע לא היה בכלל ג'יב כזה. רוני התחיל להיציק לכולם, כולל בעלי דרגות. הוא היה הולך כשבא לו, מסתלק כאשר מתחשק לו, צוחק לכולם בפרצוף. אבי רוט הגיש נגדו תלונה פנימית. התלונה שרוני קילל אותו. אך לא שפטו אותו. אחר כך התברר שהוא בן-דודו של סרן דורון."

בעדותו אמר רוני מנע: "עשיתי הרבה שמיירות בבסיס. כשנשאל כמה שמיירות הוא זוכר, ענה: "הרבה הרבה, לא זוכר בדיוק." אחר כך הוסיף: "שתי שמיירות." רוני מנע שירת כבסיס כשמונה חודשים.

לנהג השני, היו לדברי הקובלים, ית-

ראיתי דברים שזעזעו אותי, ולא הייתי מסוגל לעבוד עליהם בשתיקה. גם אחרי תום החתימה, כשביקשו ממני לחתום לי עוד שלוש שנים, חתמתי וידעתי כבר אז, שאני עומד להגיש קבילה, או להגיש עלות את העניין בצורה אחרת. לא היה איכפת לי — מישפט או תיקונים פנימיים. ניסיתי גם לפנות ישירות למפקד דים. לא חשבתי שחייבים לחשוף ולהגיע למישפט. אבל דיברתי אל הקירות. כולם חייכו אלי, וכלום לא קרה."

כתב-האישום נגד הסרן דורון התבסס על הקובלנה. סעיפי האישום היו שונים ומגוונים.

אבי סוקולסקי: "סמי דורון היה צריך למלא דו"ח-ביטחון. התברר לי שבתוך חסרים דו"חות, מארבעה חודשים קודמים. סיפרתי לו, סמי ענה לי: "לא גורא, אתה ויצחק ווקיל תכתבו דו"חות, ותמלאו את התאריך של החודשים החסרים. אני אחי תום על המקור, אתם תשמדו אותו ורתיקו את העותקים. אם ישאלו, נגיד שהדואר לא הגיע."

"פניתי לסגן-אלוף יעקב ואמרתי לו ש-אני לא מסכים לרמות. הסברתי לו, שבימלחמת יום-הכיפורים הייתי חייל וראיתי יותר מדי דברים. אני לא מוכן לתת יד ליוסף דו"ח-ביטחון. יעקב צחק עלי ואמר: "אני ראיית יותר גופות ממך." אחרי זה כבר לא היה לי מה להגיד." ענת הימלפרב ודורית רוני העידו על דו"ח-מפקד, סרן דורון פקד עליהן לכ-תוב, תוך ציון תאריכים קודמים.

הנאשם סרן סמי דורון, האחראי על המחנה. הקבילה לא התייחסה במיוחד לסרן סמי, אלא לבסיס כולו וכללה רשימה ארוכה של איסדרים וליקויים אחרים. הסניגור טען, כי הסרן הוא קצין זוטא והאחריות חייבת להיות עליונה.

ענת: "אני זוכרת שם, שנורא מצא חן בעיני. רשמתי אותו בכל מקום." השופט: "איזה שם?" ענת: "רבי-סרן עדי."

ענת: "אני גם זוכרת שפעם כתבתי את השם של הדוד שלי." השופט: "תראי לי." ענת פנתה לעיני

ה שופט עיין במחברת שהוצגה בפניו ניו כעדות, ואמר: "כן, אני באמת רואה שרבי-סרן עדי היה מומחה בהרבה דברים." ענת: "אני גם זוכרת שפעם כתבתי את השם של הדוד שלי." השופט: "תראי לי." ענת פנתה לעיני

מפקד הבסיס

סגן-אלוף יעקב לוי. כשהתנהלו ישיבות בית-המישפט ישב סגן-אלוף לוי בפרוזדור, ועודד את סרן דורון. בישיבה הבאה יופיע לוי כעדהגנה עיקרי. בנוסף לנאשם עצמו, סרן סמי דורון.

מות השומרים. "הסתבר שיש שם כל מיני כאלה, שאולי כדאי לשמור איתם על קשר." אמר אבי בעדותו. "היה שם רפי ג'רבי, שחקן כדורגל. הוא היה שק"מיסט כמה שעות ביום, ואחר-כך הלך הביתה. היה יעקוב בהירי, בעל אולם קולנוע. היה אחד אחר, מאיר צוברי, שכל הזמן אמר שיש לו קשרים עם המפקד. והיה אחד בשם שניידמן, מחנות הבגדים שניידמן. ונקש קליינמנט, שסיפר שיש לו מיפ"על לעורות. הוא קיבל ג'וב להשגיח על השמירה בלילה. הוא לא היה מופיע בבו-קר. לפעמים, בלילה, היו רואים אותו עור-שה סיבוב עם האולדסמוביל שלו."

ענת הימלפרב: "לפחות פעם בשבוע הייתי מתקשרת אליו ושואלת למה לא הגיעו לסיבוב השמירה שלהם." אחד מעדי-התביעה, יהודה רונן, הוא בעל בית-חרושת למוצרי בנייה. הוא העיד שסמי ביקש ממנו שני שקי מלט לבן וחול מוזאיקה בהשאלה. "מה יש?" סיפר רונן, "הוא אמר לי שקשה לו להשיג, אז אמרתי לו שבשבילי זה כלום. זה זבל. פרוטות. אז נתתי לו."

תלושי-דלק

כחבילת שי

ב עדותו בפני בית-המישפט אמר אלוף-מישנה (מיל.) מאיר: אני לא רור-אה בזה שום דבר גורא, שהוא נתן משהו לצבא. מאיר תיאר את המתנות השונות שהועברו מהבסיס שבו שירת לבסיסים

עד החביעה

הדוקטור צ'יטאיאט, סיפר על אודות המתנות שאותן קיבל.

(המשך בעמוד 52)